

"de **GALEMA'S** 15 jaar familiekrant en **GALAMA'S** door de eeuwen heen"

verschijnt in het
voorjaar
(april)

15e jaargang nr. 3, december 2004

verschijnt in het
najaar
(oktober)

Galama/Galema

INHOUD

Pagina

• Bestuur	2
• Van de redactie	2
Kopij insturen	2
Donateurschap	2
Donateurschap betalen 2004	2
• Familievaria	3
Geboren	3
Jubilea	3
Overleden	4
• Vier geslagte bymekaar	4
• Reünie 2004	5
• Rood bloed	6
• Naar Tunesië	8
• Met "Weet hoe je eet" hoef je nooit meer op dieet	8
• Op zoek naar zeeafval	8
• TV programma HET BLOK	9
• De virussen te lijf	9
• Redúster zakenman	9
• Voordelen zien van samenwerking	10
• Vitens trekt gifkruid uit grond waterwinstation	10
• Boerendarts nieuwe nationale sport	11
• Het Winkeltje	12

Wij wensen u
allemaal prettige
feestdagen en een
voorspoedig 2005

Het bestuur

Sjoerd Galema

(1.14.137/147)

Voorzitter

Kloosterweg 21

8741 KB Hartwerd

tel. 0515-569565

e-mail: galema@sis.fryslan.nl

Geartsje Broekstra-Galama

(1.13.69.1/133)

Secretaris

De Watersnip 26, 8862 LN Harlingen;

Tel. 0517-430404

e-mail: jochem.broekstra@home.nl

Theo Galema (1.14.40/72)

penningmeester

Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum

tel. 0515-541487

e-mail: th.galama@comveeweb.nl

Eelco J. Galama (1.14.87/107)

Redactie krant

Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG

Leeuwarden; Tel. 058-2800016

e-mail: e.galama@chello.nl

Maikel Galama (1.14.131/140)

Archief/onderzoek

Boterdiep 24a, 9712 LP Groningen

tel: 050-3122322; e-mail:

maikelgalama@hotmail.com

Theo Galema (1.136.2/37)

Ledenadministratie, website

Sylroede 22, 8765 LW Tjerkwerd

Tel. 0515-579338

e-mail: thegalema@hetnet.nl •

Van de redactie

Deze keer een kerstkrant, iets later dus dan gewoonlijk, maar dat is dan ook uit praktische overwegingen in verband met de reünie die afgelopen september is gehouden en toen ook het speciale verhalen boek van nog niet eerder gepubliceerde verhalen is uitgegeven. Daarmee hebt u nu dan ook een mooie krant voor onder de kerstboom of bij de kerststal.

De donateurs die niet in de gelegenheid zijn geweest naar de reünie te gaan, kunnen uiteraard nu de rapportage op pagina 5 lezen: deze dag was tevens de introductie van de Gealtsjes, de muzikale kunstenaars in de familie.

In dit nummer ook weer de bijdragen uit het buitenland, deze keer uit Zuid Afrika en in de Zuid Afrikaanse taal; ik neem aan dat dat nog wel lukt om te

lezen. Tenslotte waren het de Nederlanders die deze taal destijds achter gelaten hebben. Zou het Zuid Afrikaans van nu er net zo uit zien als het Nederlands nu?

In de familie hebben we veel handels bloed. Op de pagina's 6 en 7 lezen we over de geschiedenis van de supermarkt Edah, waarvan een van de oprichters een zoon van een Galema was. Maar ook het handelsbloed van Gretha Galama moeten we niet vergeten. Met haar supplementen probeert zij de mensen gezond te houden. Op TV hebben we gezien hoe Jochem en Wina maanden aan hun appartement geklust hebben en hiervan in de krant een verslag. Dan zijn er nog de wat kortere artikelen over allerlei gebeurtenissen in de familie, zoals . Natuurlijk weer de nodige verhalen van de boeren en zij die ermee verwant zijn, de natuurliefhebbers.

Op de laatste bladzijde natuurlijk weer het Winkeltje met de publicaties die door de familiestichting worden uitgegeven en die u kunt bestellen.

Voor dit jaar zit het er dan weer op. Het bestuur heeft onlangs even nagedacht over volgend jaar 2005: dan bestaat het Senserhuis 200 jaar, iets om te vieren, wellicht met alle donateurs. Heeft u ideeën, neem contact op, dan gaan we die eens verder uitwerken.

Aan het eind van dit jaar is het natuurlijk ook even tijd om stil te staan bij kerstmis. Het feest van de geboorte van Jezus en dat zal door velen gevierd worden. Sinds die 2000 jaar is er veel gebeurd. De laatste jaren lezen we in de krant over allochtonen die het leven in Nederland soms erg moeilijk maken en maar moeilijk met de gewoontes en cultuur van Nederland om kunnen gaan. Als ik dan de geschiedenis van Nederland en de Friezen lees, dan was er vroeger ook veel onrust en waren er gevechten onderling. Lees nog maar eens de verhalen van de Schieringers en de vetkopers, of de verhalen in het boek Idskes Galama, over de gevechten tussen Igo Galama en de abt in zuid-west Fryslân. Een link met Afghanistan en Irak met strijdenden krijgsheren is dan snel gelegd en lijkt het alsof de geschiedenis zich herhaalt. Leren we het dan nooit....?

Rest mij u veel leesplezier toe te wensen met dit kerstnummer van de familie Gale/ama en vrede zij met u.

Eelco Galama ●

Kopij

Als u leuke informatie heeft over de familie voor deze krant, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Eelco Galama, Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden

Tel. 058-2800016

E-mail: e.galama@chello.nl

Sluitingsdatum voor het volgend voorjaarsnummer: 30 maart 2005•

Donateurschap:

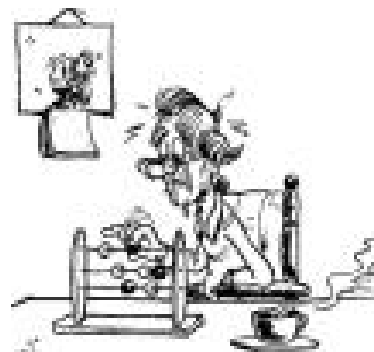
Het zou geen kwaad kunnen als nog meer familieleden zich zouden opgeven als donateur van onze vereniging. Mocht u als lezer merken dat familieleden (of anderen) belangstelling hebben voor dit blad of onze vereniging willen steunen, probeer ze dan donateur te maken. De contributie bedraagt minimaal € 7 per jaar.

Hoe kan men donateur worden?

- Door € 7 over te maken op bankrekening 30.87.66.814 of girorekening 5945270 beide t.n.v. St. Gala/ema, p/a Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum. Dan krijgt men twee keer per jaar ons familieblad toegestuurd en uitnodigingen voor gezamenlijke activiteiten van de Stichting.
- Door telefonische opgave bij Theo Galema uit Tjerkwerd, tel 0515-579338. •

Donateurschap 2005 betalen

Van de penningmeester
In principe geschiedt betaling middels automatische afschrijving, zodat de penningmeester minder kosten en werk heeft van een relatief klein bedrag. Mocht u geen automatische overboeking hebben geregeld, dan wordt u verzocht dit op eigen initiatief over te maken, waarvoor bij voorbaat dank.

Familievaria

In deze rubriek worden berichten opgenomen die bij de redactie binnenkomen en die door eigen onderzoek naar voren komen. Mocht u als lezer en/of familielid familie-berichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie, p/a Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden.

Tel. 058-2800016, of per e-mail:

e.galama@chello.nl

Geboren

Nog niet eerder vermeld in deze familiekrant:

geboren op 7 juni 2001 te Geldrop, **Falco Johan Wiebe**, zoon van Jeroen Johan Galama (1.14.78, nr.1/104) en Titia Iris Vivian Feijen (*20/09/1968). Op 21 januari 2004 kreeg Falco een zusje **Daphne Vivian Amber**, geboren te Heeze, alwaar het hele gezin woont.

Melle IJsbrand

Bavo Galama, geboren op 23 april 2004 te

Amsterdam. Melle is een zoon van Teake Jan (1.14.67, nr 1/94) en Sietske en Galama-van Rossum uit

Amsterdam. Voor de eerste foto's van Melle, zie www.sietske-en-ted.nl.

Op 10 oktober 2004 is geboren **Fardau Marieke**, dochter van Titia Galema (5.12.12, nr. 2/189) en Durk Bakker. Fardau heeft een broertje Rimmer en een zusje Jenny en wonen in Lollum.

Het bestuur wenst ouders en familieleden veel plezier en gezondheid met de pas geboren.

Jubilea

Op 30 september 2004 waren **Jan Ymke Hellema en Janke Hellema – de Vries** 40 jaar getrouwd. Zij zijn de (schoon)ouders van Hille en Janneke Hellema-Galema (5.13.10, nr.1/190) en wonen te Hallum.

Indien u weet dat familieleden komend jaar een feest te vieren hebben, geef het dan door aan de redactie, dan komt het in deze krant. Bijvoorbeeld Abraham, zilveren of gouden bruiloft; maakt verder niet uit wat voor feest.

Op woensdag 27 oktober 2004 zijn **Berendina M.M.M. Galama** (1.13.46/104) en **Johannes W Stas** 40 jaar getrouwd. Zij vierden dit samen met hun kinderen en kleinkinderen. Diny en Jan wonen te Heeze in Noord-Brabant.

Overleden

Op hoge leeftijd is overleden op 7 oktober 2001 **Geertruida Hendrika Antonia Merks-Booms** (Truus) (2.12, nr.8, kind 1). Begin dit jaar overlijdt op 12 februari 2004 haar zus **Maria Wilhelmina Herman-Booms** (2.12,nr.8, kind 5). Maria was weduwe van Anton Herman en eerder gehuwd met P. Medenblik. Maria en Truus zijn begraven op de R.K. begraafplaats St. Barbara te Haarlem.

Van het Centraal Bureau voor Genealogie vernamen we pas onlangs dat op 13 maart 2002 te Rotterdam is overleden **Johannes Marinus Galama** (7.14.1/204). Hij was sinds 24 mei 1972 gehuwd met Johanna Francina Hammer.

Overleden in het voorjaar 2004 **Henri P. van Aggelen**, die getrouwd was met Lucia Galema (1.13.26, kind 1/64).

Nei 'n warber libben is yn 'e iere moarn fan 3 juny 2004 hommels by ús weinommen **Jan Pietersma**, (1.11.3, nr.1, kind 4/34). Hij is beïerdige op 't tsjerkhôf fan Balk. Jan wie 55 ier trouw mei Agatha Pietersma van Balen.

Net 50 jaar geworden is op 11 juni 2004 overleden **Anna Maria Elisabeth (Annie) Ypma-Galama**. (1.13.73, kind 11/138) Zij was geboren op 22 mei 1954, was bijna 29 jaar getrouwd met Gerardus en woonde te Greonterp. Zij is op woensdag 16 juni op het kerkhof te Bolsward begraven.

Na een slopende ziekte is op 16 juni 2004 overleden

Dieuwke Terwisscha van Scheltinga-Hoekstra. (Djoke). Zij was getrouwd met Theo Terwisscha van Scheltinga. Theo is een kleinzoon van Jacobus Titus Terwisscha van Scheltinga en Antje Taeke Galema (1.10.1, nr.3 kind van nr. 10 Johannes/28). Dieuwke is een dochter van Jan Hoekstra en Jourika Huisman (1.12.33/133). Theo en Dieuwke waren 40 jaar getrouwd.

Te Wommels is op 17 juni 2004 overleden **Janke Brouwer-Heeringa**, sinds 9 april 1976 weduwe van Sybren Brouwer en eerder weduwe sinds 1 november 1948 van Foeke Sj. Galema (5.11.2/181). Zij is begraven bij de Hervormde Kerk te Welsryp.

Op 75 jarige leeftijd is te Reduzum overleden **Petrus Riens de Vries**, echtgenoot van Theresia Elisabeth de Vries-Galama (1.12.37, nr.11/157). Hij was geboren te Ouwsterhaule op 11 november 1928. Hij is op 19 juli gecremeerd.

Nei in wurksum libben ha wy te Wommels ôfskie nimme moatten fan **Sijske Noordmans-Oostenveld**, berne op 1 desimber 1910 en stoarn op 11 augustus 2004. Sijske wie widdo fan Jorrit Noordmans sûnt 15 febrewaris 1987 en skoanmem fan Meije Galema (5.12.12/188).

Op 9 september 2004 is overleden **Michiel Galama** (1.14.77/104) uit Leende, Noord Brabant. Hij was geboren te Bergh op 17 juni 1940 en was sinds 22 oktober 1965 getrouwd met Catharina Galama-Willems.

Op 'e 11^e fan 'e hjerstmoanne septimber 2004 is ferstoarn **Lambertus Maria Frielink**, man fan Minke IJdema. Minke is in dochter fan Sjoerd IJdema, (1.11.14, nr.1, kind 1/98) en Gebbina Drenth.

Op 8 oktober 2004 is overleden te Heerenveen **Christina Catharina van der Werf-Galama** (1.12.32, nr. 2/130), sinds 12 december 1985 weduwe van Johannes van der Werf. Zij is begraven op de R.K. Begraafplaats in Heerenveen.

Op 11 oktober is overleden **Johanna Huitema-Kuipers**, sinds 20 oktober 1998 weduwe van Riens Namle Huitema (1.11, nr.6, kind 1/68).

Op 14 oktober 2004 is begraven op de R.K. begraafplaats te Witmarsum **IJsbrand Galama** (1.14.101/118). Hij was op 9 oktober overleden te Heerenveen en was getrouwd met Tiny Galama-Anema.

Na een leven vol zorg voor zijn vrouw is te Sneek op 24 oktober 2004 overleden **Klaas Galema** (1.13.4/36). Hij is geboren in Workum op 5 april 1927 en was 52 jaar getrouwd met Bettie Galema- Dalstra. Hij is op 28 oktober in besloten kring gecremeerd.

Op 28 oktober 2004 is te Workum overleden **Catharina Jourica Witteveen**. Zij is geboren op 21 juli 1922 en sinds 5 juni 1996 weduwe van Jan Galema (1.13/73) en eerder getrouwd geweest met Yeme de Boer, die op 2 mei 1975 overleed. Zij is begraven op het R.K. kerkhof te Workum.

Het bestuur condoleert alle nabestaanden met het verlies van hun dierbaren en wenst hen veel sterkte met het verwerken hiervan.

Ta oantinken oan
Anny Ypma-Galama
Berne 22 maaie 1954 te Tsjerkwert.
Troud mei Gradus Ypma op 19
desimber 1974.
Ferstoarn op 11 juny te Snits.
Te hûf brocht op it R.K. tsjerkhûf te
Boalsert op 16 juny 2004.

Mem is berne te heal Tsjerkwert en is opgroeid yn in grutte húshâlding. Nei in moaie en ûnbesoarge tiid op de H.B.S. yn Boalsert hat mem even yn Grins studeare foar bibliotekaresse. Dit hie mem gau besjoen en yn 1974 is se trouw mei Gradus. Hja binne boer en boerin wurden op 'de lytse Ryp' yn Greonterp en der krigen se fjouwer bern.

Mem wie boerin yn ieren en sinen mei in nochter tinken en seach altiten foarút. Se wie altiten iverich en hat in soad wurk fersetten, sa as: kealle boarne, boekhâlde, trekkerwurk, en technyske putsjes. Dêrneist hie se ek noch har twadde tak: 'har skaapies'. Se wie de spil yn ús húshâlding en bedriuw.

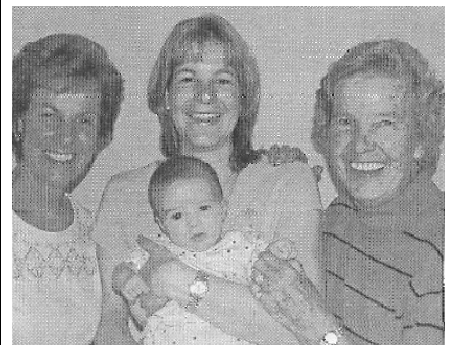
Yn har frije tiid mocht mem graach út fytsen. Op sneintemiddei mei heit in rûntsje om, of mei har susters in dei út fytsen. Ek mocht mem graach thrillers en detektives lêze. Mem wie fierder it leafst thúshûs mei har húshâlding om de tafel hinne.

Foarich jier begjin novimber kriich mem jekte en dernei ek bulten. Nei lang wachtsjen op in soad ûndersiken, die bliken dat se slim siik wie. Mem seach erch tsjin de behandeling op, mar se seach foarút mei moed en krêft. Oan it lêste momint ta hat se striid levere hoopjend om better te wurden. Wy bewûnderje mem om har moed en trochsettingsfermogen. Wy wolle mem betanke foar al de dingen dy't se ús bybrocht hat en dat mem der altiten foar ús wie.

It gemis en de leechte bliuwe, mar alle waarme belangstelling en meilibjen, op welke wize dan ek, by it siik wêzen fan mem en nei it ferstjerren fan mem, hawwe ús tige goeddien. Hertlik tank dêrfoar. Gradus en bern.

Vier geslagte bymekaar

Die Kerklaans van George is altyd bly as die vier geslagte vroue in hulle familie 'n tydje kry om bymekaar te kom. Die oudste lid van die vier, mev. **Els Kerklaan** (1.12.19, nr 4/82) gebore 1920), het verlede jaar oumagrootje geraak. Mev Kerklaan, 'n nooi Galema, is oorspronkelijk van Friesland. Sy is in die Tweede Wereldoorlog met Ad Kerklaan getrouwd, en nie lank daarna nie is haar dogter, Johanna op 21 Junie 1945 gebore. Die Kerklaan gesin het in 1952 in Suid-Afrika aangekom waar haar dogter, Johanna met Errol Bosman van Johannesburg getrouwd is. Sy het twee seuns en een dogter Sonya gehad. Sonya (30), wat met Tony Monteiro getrouwd is, woon tans in Ierland. Haar dogtertje is Jessica (nou nege maande). Op die foto is die trotse oumagrootje saam met haar nageslag. Sonya geniet vandag darem die voordele van weggooidoeke in kontras met haar oma wat in die oorlog doek uit 'n laken moes sny wat sy by 'n tante van haar gekry het!

bron: *George Herald, het Zuid Western, Thursday July 1, 2004,*

Bovengenoemd artikelje werd de redactie opgestuurd via Monica Galema en komt uit een krant in Zuid Afrika. Aangezien het in de Zuid Afrikaanse taal is geschreven, leek het de redactie het leukst om het in de originele taal te laten. EG●

Reunie 2004

door Geartsje Broekstra-Galama

Op 18 september was het zover; na enthousiaste voorbereidingen door een groot aantal betrokken familie leden, vond de grote reünie plaats in het Haske in Joure.

Evenals op de drie voorgaande Galama/Galema reünies, begon de reünie om 13.00 uur 's middags. Nieuw was ditmaal het avondprogramma, met live muziek, meer gericht op de – jongeren/c.q. oudere jongeren. Hoewel het aantal aanmeldingen aanzienlijk lager was, dan vijf jaar geleden, stroomde de grote zaal van het Haske al snel gezellig vol, dat kwaliteit belangrijker is dan kwantiteit, bleek ons dan ook al snel. Niet alleen aan de tafels, maar ook in het museum, archief en de winkelhoek stonden familieleden zeer geanimeerd met elkaar te praten, er werden nieuws en anekdotes uit gewisseld en kennisgemaakt met familieleden uit eigen of andere takken, waar men misschien wel van gehoord had, maar niet eerder mee gesproken had.

Hoewel de middag misschien toch iets meer was gericht op de oudere familie leden, was het leuk om te ervaren dat er ook een aantal jongeren al vroeg in de middag deelnam aan deze reünie. De museum hoek was bedoeld om elkaar typische familie bezittingen te laten zien. Van te voren had de commissie eigenlijk weinig idee over belangstelling en inbreng: nou die was er volop: medailles, familie portretten, boeken, bijbels, zilver, een rijbewijs, familie wapens divers van aard en vorm, een cd met gelegenheidstukjes, het was een bonte verzameling bij elkaar gelegd. Velen vonden er een aanleiding door om anekdotes op te halen, of vragen te

stellen. Na de opening door de voorzitter leek de tijd dan ook wel te vliegen, het was half vier, voor iemand er erg in had. Gelukkig waren de spelers van het familie cabaret: De Gealtsjes: Michiel

Mulder, Annemieke Galema en Wieke Schimmel-Galama zich wel bewust van de tijd, zodat het stukje "familie cabaret" op tijd kon beginnen.

Het was een ware verrassing! De liedjes lagen goed in het gehoor en werden prachtig gezongen, het geheel werd op de hem clowneske bekende wijze, met een serieuze ondertoon aan elkaar gekletst door Eelco Galama. Onvermoede familietalenten deden hier van zich spreken.

Eelco Galama

De Gealtsjes

Na het cabaret kwamen er al enkele avondgasten aan, zij schoven nadat ze in de gelegenheid waren bij te praten met de middaggasten aanschuiven aan het lopend koud en warm buffet.

Er was volop keus en eten voor nog een tweede ronde voor liefhebbers en dat waren er een groot aantal. Na het koud en warm buffet kon een ieder zich tegoe doen aan een dessert buffet: ook dit viel goed in de smaak, behalve ijs lagen er diverse mousses, puddingen, gebaksoorten en fruit uitgesteld, gelukkig wegen bovengenoemde substanties niet veel, zodat ieder er naar hartelust van kon nemen. Ruim na zeven uur, vertrokken de eerste middagreünisten huiswaarts, de meeste avond reünisten waren toen al aanwezig.

Voor alle deelnemers aan deze reünie was er een speciale feestkrant samengesteld, met daarin leuke verhalen en anekdotes. Eelco had 's middags al een tipje van de sluier (zie foto) opgelicht en zou dat 's avonds weer doen. Zo rond acht uur kon Sjoerd onze voorzitter, in een hele ongedwongen sfeer niet alleen een groep familieleden welkom heten, maar ook een enthousiaste band. 's Avonds werd het cabaret herhaald en kon er volop gedanst en gekletst worden. Misschien was er 's avonds wat weinig animo, omdat er voor het eerst een jongeren programma was georganiseerd: onbekend maakt onbemind.?? . Degenen die er wel waren weten echter wat de niet aanwezigen gemist hebben: Jonge jonge, wat werd er gedanst! Een idee om toch naar de volgende reünie te gaan ???

Zo rond twaalf uur 's avonds kon de voorzitter deze gezellige en ongedwongen familie reünie afsluiten

Wieke Schimmel-Galama

Annemieke Galema

Rood bloed

„Het rode bloed kruipt waar het niet gaan kan", zegt Sjoerd Aukes (60). De Eindhovenaar is de kleinzoon van de Friese medeoprichter van Edah, Jan Aukes. Aukes zit in de Stichting Edah Museum, dat over een halfjaar haar deuren wil openen in Helmond. „Dit stuk geschiedenis moet bewaard blijven", zegt Aukes over de winkelketen die in 1910 werd opgericht door vier Friese kruideniers.

Eind 2000 leek het einde van Edah in zicht. Moederbedrijf Laurus kondigde aan dat alle supermarkten omgebouwd werden tot Konmar-winkel. Waarom er gemikt werd op één formule kan Aukes nog steeds niet begrijpen. „We waren een discounter, die zich richtte op lage prijzen. Konmar was juist van het tegenovergestelde soort."

Bijna zijn hele familie heeft bij Edah gewerkt. Pake Jan was medeoprichter, zijn vader Anton oud-directeur en zijn zoon Friso is ook nog even parttime groenteman geweest. Zelf was hij inkoper op de centrale inkoop. „Het zit nu eenmaal in je bloed", lacht hij. Een groot deel van de familie Aukes had aandelen in de onderneming. De zaak was vaak onderwerp van gesprek op verjaardagen. „Anton, hoe gaat het?" was de meest gestelde vraag aan zijn vader. „En dan vroegen ze echt niet naar mijn vader persoonlijk, maar hoe het bedrijf ervoor stond." Sjoerd Aukes

Jan Aukes is een zoon van **Veronica Jans Galema** (1.10, nr.6, kind 2/67) en Sjoerd Aukes. Veronica leefde van 1856 tot 1910.

werkte binnen het bedrijf 'toen er nog gegroeid werd'. Hij zag de voorbereidingen voor de ombouw in 2001 met argusogen aan. Een half jaar later ging hij met de vut. „Dat het zo snel zo verkeerd zou gaan had ik ook nooit kunnen voorspellen".

De oud-commerciële directeur van Edah, Thieu de Wit (72), richtte begin 2001 de Stichting Edah Museum op. Naast Aukes zit ook de kleinzoon van de Friese oprichter Hetteema in de stichting. Inmiddels hebben ze bijna zeshonderd gepensioneerd aangeschreven met de vraag of zij nog oude spullen uit de

vroegere Edah winkels op zolder hebben liggen. De reacties zijn overweldigend. „We krijgen foto's, oude kasboekjes en reclamefolders. Het mooiste zijn de oude kassa's uit de jaren dertig. Er zitten zelfs nog bakjes in voor de halve centen", glundert De Wit. Uit Friesland is nog niet veel binnen gekomen. Wel opvallend is een oude houten schep. Met de schep werd in de winkels gort afgewogen.

Voorlopig komt het nieuwe museum in het oude hoofdkantoor van Laurus in Helmond. Aan het Wihelminakanaal staat nog een magazijn van de Edah uit de begintijd. „Wanneer het gebouw op de gemeentelijke erfgoedlijst staat, willen wij het museum daar inrichten." In eerste instantie is het museum bedoeld voor eigen personeel en oudgedienden. „Maar over een jaar is het museum open voor al het publiek."

Met het museum willen de oprichters het Edah-gevoel bewaren voor de komende generaties. Het gevoel is zo sterk dat een medewerker nooit bij de Albert Heijn zal werken. De Wit viel voor de dynamiek in de kruideniershandel. „Daarnaast is de nauwe betrokkenheid met het bedrijf onderdeel van het Edah-gevoel. Maar dat zal een medewerker van Albert Heijn ook zeggen."

De oorsprong van de Edah ligt in Helmond. De vier Friese kruideniers Jacobus Ebben, Servaes Dames, Jan Aukes en Johannes Hetteema verhuisden onafhankelijk van elkaar naar Brabant. Friesland was rond 1900 arm en agrarisch. Een grote toekomst in de detailhandel was een bijna onmogelijke opgave. „Mijn opa hoorde dat de industrie in Brabant sterk in opkomst was. DAF en Philips waren bekende bedrijven en trokken mensen aan", zegt De Wit.

Wat de mannen bij elkaar bracht is de Friese achtergrond. „Eerst zaten de vier mannen met elkaar aan tafel te kaarten. Later besloten ze om samen inkopen te doen."

Hetteema en Aukes werkten vanaf 1910 al officieel samen. De banden gingen verder dan op werkvlak. Na verloop van tijd waren er ook aangetrouwde familiebanden. „Mijn pake is getrouwd met de zus van Hetteema. Mijn vader en de zoon van Hetteema werden uiteindelijk zwagers, omdat ze met de zusjes Van Tiel trouwden", zegt Aukes.

In 1917 werd de NV Handel in Koloniale Waren Edah opgericht. Als centrale plaats werd gekozen voor Helmond. De koloniale waren als thee en suiker werden vanuit Rotterdam en Amsterdam over het Wilhelminakanaal aangevoerd. „Via de tramlijn en later de spoorverbinding waren Limburg en de Peel makkelijk te bereiken", zegt De Wit.

De Friese samenwerking verliep succesvol. De NV had als snel veertig aangesloten winkels. Concurrent Albert Heijn bezat op dat moment 54 winkels. Grote afnemers waren de godsdienstige instellingen in Brabant en Limburg. De kloosters, gestichten en ziekenhuizen kochten hun waren het liefst bij de roomse Edah. De Wit: „Scholen en internaten waren ook goede klanten. Bij die instellingen waren genoeg mondjes te vullen."

Terwijl veel bedrijven last hadden van de Eerste Wereldoorlog bleef de jonge Edah nieuwe vestigingen openen. Het bedrijf kreeg eigen

productiemogelijkheden en een wagenpark. Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog naderde het de 130 filialen. Oprichter Ebben liet zich na onenigheid met een nieuw directielid eind jaren dertig uitkopen. Hij koos voor een politieke loopbaan. Ebben en Dames hadden zelf ook winkels die niet binnen Edah vielen en gingen de strijd aan met de Edah-winkels. Na een aantal jaren werden deze 'tegenwinkels' ingelijfd. Makkelijk ging het niet. Het belang van de winkels stond voorop. Dat het de oprichters betrof, deed niet ter zake", zegt De Wit.

Edah staat voor Ebben, Dames, Aukes en Hettema

In de loop der jaren ontwikkelde zich bij alle grootwinkelbedrijven een eigen huisstijl. Kenmerkend voor Edah werd de kleur rood. Daarmee wilde het bedrijf agressiviteit en dynamiek uitstralen." De stijl is nauwelijks veranderd. Nog steeds is het Edah-rood op grote afstand te herkennen. De herkenbaarheid was belangrijker dan de reclame. De directie inspecteerde onaangekondigd het gehele winkelarsenaal op ordelijkheid en properheid. De winkels richtten zich op de onderkant van de markt. Economisch slechte tijden betekenden meer klanten voor de Edah. De grote landelijke concurrenten zagen geen kwaad in de regionale groeier. Slachtoffers waren de kleine zelfstandige kruideniers. Zij zagen de Edah als een 'veelvraat' en 'monopolist'. Maar daar had de directie geen boodschap aan. Bij de werknemers was de afstand tot de directie groot. De directie bemoeide zich in de eerste jaren ook met het privé-leven van de werknemers. Er mocht niet worden gezondigd tegen de geboden van de kerk, aldus de katholieke directie. Seks voor het huwelijk was uit den boze. Sancties waren overplaatsing of ontslag.

Na de Tweede Wereldoorlog werd de directie uitgebreid met de tweede generatie Aukes en Hettema. Vanwege tegenvallende omzetcijfers ging het roer om. De eerste zelfbedieningszaken werden geopend en de belangstelling was overweldigend. Alleen de concurrentie bleef het beter doen. In 1955 traden de laatste twee overgebleven grondleggers. Aukes en Hettema, terug. De Friese invloed bleef jaren later nog merkbaar. De Wit werkt

twintig jaar bij Edah. „De degelijkheid en stiptheid waren kenmerkend. Typisch Fries vond ik 'weinig woorden en grote daden'. Niet kletsen maar gewoon doen", zegt de Brabander.

Begin jaren zeventig nam Edah het winkelgedeelte van het failliete Co-op over. De onderneming ging nationaal. „We hadden ongeveer 120 winkels. Na de overname van Co-op zaten we op 250", zegt Aukes. De tweede generatie Anton Aukes en Ed Hettema vond het beter om Edah te verkopen. Vers bloed bracht nieuwe ideeën. In 1976 werd het bedrijf verkocht aan Vroom en Dreesmann. Aukes en Hettema gingen even later met pensioen.

De Edah werd de tweede kruidenier van Nederland. Eind jaren negentig wordt Laurus het nieuwe moederbedrijf. Op dat moment telde Edah 286 filialen waarvan 13 in Friesland. De Wit noemt de huidige situatie binnen Edah triest. Onlangs kondigde Laurus aan dat bijna een vijfde van de banen bij het dochterbedrijf verdwijnt, liefs 750 banen staan op het spel. De omschakeling naar de Konmar-formule was het begin van het einde."

Op 10 maart startte Laurus bij de Edah de nieuwe formule 'Lekker en Laag'. Alhoewel nieuw "Dit is precies zoals wij vroeger werkten" zegt De Wit. In zes plaatsen, waaronder Harlingen, is Edah gestart met een proefproject. Aukes is zeer positief over de ingeslagen weg. De Wit denkt dat het moeilijk wordt. "Vroeger was er een duidelijk prijsverschil tussen Albert Heijn en Edah. Door de supermarktoorlog is dat nu nihil. Vroeger streden we om elke cent winst. Ik hoop dat ze dat nu blijven doen. Dan kunnen we ons opmaken voor het honderd jarig bestaan."

Jacobus Ebben

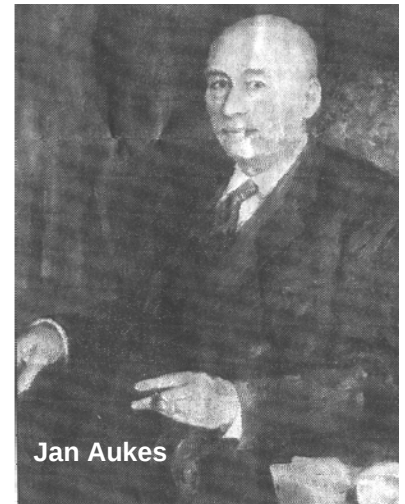
De oprichters van Edah:

Jacobus Ebben (1875-1961) vertrekt in 1900 vanuit zijn geboorteplaats Joure naar Helmond. Hij

begint een kruidenierswinkel en heeft al snel meerdere winkels in de Peel, West-Brabant en Limburg.

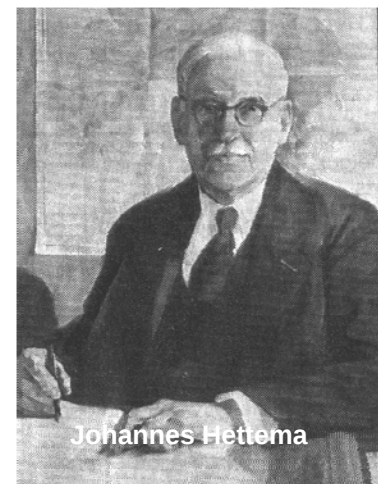

Servaas Dames (1874-1958) volgt hem in 1903 vanuit Leeuwarden. Via Roosendaal en Nispen begint hij tien jaar later winkels in en rond Tilburg.

Jan Aukes

Jan Aukes (1879-1968) uit Woudsend vestigt zich in 1909 in Eindhoven. Uiteindelijk beheert hij meerdere winkels in geheel Oost-Brabant en enkele Noord-Limburgse dorpen.

Johannes Hettema

Johannes Hettema (1884-1960) vestigt zich in 1904 in Oss. De Bolswarder opereert op hetzelfde terrein als Aukes.

bron:

Susan van der Vegt, Leeuwarder Courant, 17 juli 2004 ●

**Na
ar
Tu
nes
ië,
ma
ar
nie
t
om
va
ka
nti
e
te
vieren**

Een groep studenten sociaal-pedagogisch werk gaat een week naar Tunesië. Niet om vakantie te vieren, maar om een kinderopvangcentrum te bezoeken en deze te vergelijken met de Nederlandse situatie.

De groep van 33 derdejaars studenten sociaal pedagogisch werk van ROC Friese Poort in Leeuwarden zijn creatief geweest om geld in te zamelen voor hun project kinderopvang in Tunesië. Dit was een project voor hun vak organisatorische vaardigheden en zijn ze eind juni ook werkelijk naar Tunesië geweest.

De studenten moesten een fictieve kinderopvang door hun zelf bedacht en uitgewerkt, met een bestaande kinderopvang vergelijken.

Dagmar Galema

Ze ontdekten in Tunesië dat de binnenlanden van het land wat minder bekend zijn bij de toeristen en dat daar nog veel armoede heerst. Ze wilden er ook activiteiten met de kinderen ontwikkelen. "Misschien kunnen we ze Nederlandse spelletjes leren" opperde de 21 jarige **Dagmar Galema** (1.14.27, kind 2/47). Met handen en voeten moesten ze met de kinderen communiceren. Ter financiering van de activiteiten zou een concert georganiseerd worden, maar dat is geen succes geworden wegens te weinig bezoekers.

Bron: Leeuwarder Courant 7 juni 2004, samenvatting ●

Met 'Weet hoe je eet' hoeft je nooit meer op dieet!

In het najaar kreeg de redactie een promotieartikel van **Gretha Galama** (1.13.51, kind 2/112) uit Aldtsjerk over haar handel met supplementen ingebed in een programma om gezondheid te verbeteren en het gewicht op (een laag) peil te houden. Met allerlei ondersteuning en hulpmiddelen worden klanten geholpen dit "weet hoe je eet" programma te volgen. Gretha is reeds langere tijd actief in de gezondheids-business werkzaam en heeft er nu een leuke handel mee.

Voor meer gedetailleerde informatie kan men terecht op internet:

Op zoek naar zeeafval

HARLINGEN – In ruim twintig Europese landen stropen scholieren de kust af op zwerfvuil. Deze jaarlijkse actie Coastwatch is bedoeld om Europeanen bewust te maken van de vervuiling op zee en stranden. De aandacht gaat vooral naar scheepsafval. In Harlingen onderzochten tientallen derdejaars VMBO'ers van RSG Simon Vestdijk op 8 november 2004 15 kilometer dijk.

Op de foto hieronder v.l.n.r. Michelle Tuithof, Larissa Piebenga, **Melisa Galema** (1.14.29, nr.1/47), Kimberley Teuben en Lizotte Reemer.

Bron: Leeuwarder Courant 9 november 2004 ●

TV Programma

HET BLOK

Contour ids te zien op tv: Jochem Galama en Wina Smeenk verbouwen een appartement.

Van september t/m december is elke zondagavond op Net 5 het reality-klus programma 'Het Blok' te zien. Industrieel ontwerpers **Jochem Galama** (1.14.64, nr.2/93) en **Wina Smeenk** hebben in 11 weken een casco appartement omgetoverd tot een functionele en kleurrijke loft woning.

Wie kan het beste verbouwen? Vier stellen trekken voor 11 weken in een huis in het centrum van Amsterdam. Ze moeten allen een appartement renoveren met een klein budget en daarnaast moeten ze overdag ook gewoon werken. Elke twee weken dient er een kamer opgeleverd te worden en dit maakt het programma een race tegen de klok. Het stel met de meeste meerwaarde wint het programma. De meerwaarde wordt vastgesteld bij de uiteindelijke veiling in December.

Jochem en Wina zien het programma als een grote klus cursus. Zij hebben zichzelf enorm verbaasd over wat je kan leren en doen in zo'n korte tijd. Het maken van een ontwerp, de verbouwing zelf en vervolgens de inrichting en styling bepalen is niet niks. Maar beiden zijn erg tevreden met het resultaat van hun bovenwoning met enorm dakterras in het centrum van Amsterdam. Het verplaatsen van de woonkamer en keuken van de derde naar de vierde verdieping maakt het huis veel logischer. Nu stap je zo vanuit woonkamer of keuken het dakterras op en vanuit je slaapkamer ben je zo in de badkamer. Verder hebben ze voor een naturel basis gekozen met trendy kleuraccenten: dat maakt het huis een vrolijke en prettige plek om in te wonen.

Meubel ontwerper Jochem Galama, van ontwerp bureau Contour Industrial Design Solutions, heeft natuurlijk in de verschillende ruimtes meubels van eigen ontwerp geplaatst. Het gaat hierbij om reeds in productie zijnde modellen als ook specifiek ontworpen meubels.

Jochem en Wina hopen echt dat ze gaan winnen. Zij willen zelf graag een woon-

werk pand kopen in Amsterdam en weten nu zeker dat ze ook dat pand heel kleurrijk en functioneel zullen maken. 'Het vertrouwen is er, nu het geld nog'.

Jochem Galama (1972, Amsterdam) is in 1998 afgestudeerd aan de faculteit Industrieel Ontwerpen aan de Technische Universiteit van Delft. Tijdens zijn werk bij Frans Schrofer, Den Haag, is Jochem's passie voor meubels ontstaan. Sinds 2000 runt Jochem Contour Industrial Design Solutions, een full service ontwerp bureau dat zich richt op het ontwerpen van producten voor de huiselijke markt. Door kennis van de markt, ergonomie, constructie en productie te combineren met een helder vormgevoel ontstaat de meerwaarde van Contour. Contour is gevestigd in Amsterdam, in een studio nabij het Vondelpark. Wina is industrieel ontwerper bij een bekende fietsenfabrikant.

Uit de TV uitzending van zondagavond 5 december 2004 is gebleken dat Jochem en Wina's appartement de tweede prijs heeft gewonnen: Het appartement is bij opbod gemijnd en daarna per afslag uiteindelijk verkocht voor € 249.000. Door hun toedoen is er een meerwaarde aan het appartement gecreëerd van € 14.000. Is hun avonden werk toch nog ergens goed voor geweest en dat was voor de andere klussers niet helemaal het geval. En natuurlijk hebben Jochem en Wina er een flink stuk publiciteit mee gehaald. Ook Jochem's zelf ontworpen meubelen zijn met het appartement verkocht en dat is ook niet onaardig. Tot slot nog te vermelden, dat zij 16 april dit jaar getrouwd zijn, zoals ook in de voorjaarseditie van deze familiekrant was vermeld.

Meer informatie: www.contour-ids.nl ●

De virussen te lijf

McAfee, gespecialiseerd in het ontwerpen van beveiligingssystemen voor de computer, heeft een nieuwe directeur voor Nederland en Oost-Europa: **Renske Galema** (34) (1.13.2, nr.2/34) ziet het als haar taak bedrijven bewust te maken van het gevaar van computervirussen. „Systeembeheerders zien de zin van het beveiligen van netwerken altijd wel in. Ik moet vooral de mensen die over de budgetten gaan overtuigen. " Het kost bedrijven volgens haar veel geld als een computervirus het systeem platlegt. „Wij kunnen in een vroeg stadium ontdekken of sprake is van een aanval van een hacker. Intrusion prevention noemen we dat. Stel dat er bijvoorbeeld in één keer zeshonderd e-mails van een gebruiker worden verstuurd. Dan weet je direct dat het mis is en het computernetwerk van een bedrijf in gevaar is."

Renske Galema werkt sinds 1998 bij McAfee. Zij volgde een opleiding informatiekunde aan de Haagse Hogeschool. De regio Oost-Europa is „erg leuk", vindt Galema. „De overheden ontbreekt het vaak aan geld, maar banken en telecombedrijven hebben doorgaans veel mogelijkheden om te investeren. Ik moet de zaak daar helemaal opbouwen. Dat ligt mij wel." gert-jan wondergem
bron:

NRC Handelsblad 6 oktober 2004 ●

Redúster zakenman

In diverse artikelen in de Leeuwarder Courant lezen we afgelopen jaar dat **Jan Galama** (1.14.66/93), accountant in Grou (u weet wel van dat kantoor met 's zomers die 5 koeien op een vlot in de vijver langs de snelweg A32), ook actief is als voorzitter van de programma raad Boarnsterhim, voorzitter van de Sakeklub Reduzum /Friens en bestuurslid van Handel, Nijverheid en Dienst-verlening in Boarnsterhim. Tevens is hij adviseur en projectbegeleider van Nieuwe Kade BV. Al deze functies bij elkaar maakten hem niet geschikt om als plaatsvervangend lid te fungeren in de raadscommissie bestuurlijke zaken van de gemeenteraad, aldus besloot de gemeenteraad. Dat waren ook wel heel veel petten tegelijk... ●

Voordelen zien van volledige samenwerking

Afbouwen wil hij nog niet. Maar om nu zelf nog fors te investeren en uit te breiden, dat is een andere zaak. Volledige samenwerking met een gelijkwaardig bedrijf lijkt hem wel wat. Voorwaarde is wel dat het voor beide partijen voordelen oplevert. „En het moet klikken, net als in een huwelijk”, zegt Bas Galama (1.14.86/107) in Grou (Fr).

De veehouder weet waarover hij praat, als het gaat om samenwerking. In 1975 stapte hij met zijn broer in een maatschap. Er werd een bedrijf bijgekocht, waar Bas Galama en Elly Kuipers na hun huwelijk in 1985 kwamen te wonen. Op dit bedrijf werd het jongvee opgefokt, terwijl het melkvee op het andere bedrijf werd gehouden. Een combinatie die Bas en Elly niet beviel: ze misten de bedrijvigheid van de melkveehouderij en het gehobbel op de trekker om gras te halen, beviel ook niet. Dus werd het bedrijf gesplitst en gingen Bas en Elly in 1987 verder met een eigen bedrijf. Dilemma

Het bedrijf groeide en beslaat nu 40 ha en heeft een quotum van 680.000 kg melk. De 75 tot 80 melkkoeien worden gemolken met een robot. De capaciteit van de robot is daarmee benut en zet de veehouder voor een dilemma. „Als je er een robot bijkoopt, moet je ook groeien. De vraag komt dan op of je 't later nog wel kunt behappen”, schetst Galama het dilemma. Afbouwen is er nog niet bij. „Volgend jaar word ik vijftig. Met dit bedrijf zou ik het nog wel een tijdje volhouden, maar ik ben geen afbouwer. Ik heb nog veel plezier in het ondernemen.” Volledige samenwerking met een jonge melkveehouder die over een jaar of tien, vijftien het bedrijf overneemt. Of dat iemand van zijn eigen kinderen zijn aandeel overneemt, want die optie ligt ook nog open. Galama ziet er wel wat in. „Twee personen melken makkelijker tweehonderd koeien dan eentje tachtig. En met twee personen met hetzelfde doel gaat dat makkelijker dan met vreemde arbeid. Ik zie meer in samenwerking dan in personeel. Ik ben een samenwerker en heb goede herinneringen aan de tijd dat ik met mijn broer in maatschap zat.” Samenwerken met een broer is iets anders dan met een buurman of iemand anders, erkent hij. „Maar beide keren

moet het klikken. Het grootste gevaar is dat je ruzie krijgt, dan vallen alle voordelen weg. Je moet er een goed gevoel bij hebben, anders hoeft je de economische berekeningen niet eens te doen.” Ook dat laatste is belangrijk, vindt hij. „Samenwerking moet beide meer rendement opleveren en het moet sociaal een verbetering zijn; dat is onze doelstelling.”

Sociale aspecten

De veehouder is hier en daar al eens aan het aftasten wie een geschikte kandidaat zou zijn. Ook bezocht hij onlangs een themadag over volledige samenwerking tussen melkveebedrijven van NLTO Advies, LTO Vastgoed en de NLTO-vakgroep Melkveehouderij. Toen werd duidelijk dat er veel belangstelling bestaat voor zo'n aanpak, maar dat de partners zich niet meteen rijk moeten rekenen. Behalve dat er veel procedures moet worden doorlopen, is het vooral het sociale aspect dat zwaar meeweegt bij samenwerking.

De veehouder zoekt bewust naar een jongere collega die het bedrijf op termijn kan voortzetten. „Daar melken en hier het jongvee”, zegt hij. En die robot dan? „Die is te verhuizen. En als die andere boer een mooie melkstal heeft, kun je hem nog verkopen. Die robot is voor mij niet heilig.” Het gevaar bestaat wel dat met deze vorm van samenwerking het hart weer uit het bedrijf wordt weggehaald, erkennen Bas en Elly Galama. Dat is misschien ook de reden waarom Elly minder geestdriftig is dan haar echtgenoot. „Daar zullen we een oplossing voor moeten vinden, want ook de partners moeten erachter staan. We hoeven ook geen samenwerking te zoeken uit armoede of omdat het bedrijf te klein is. Ik zie het vooral als een uitdaging en een kans.”

Ida Hylkema

Bron: Oogst Landbouw, 19 dec 2003●

Rayonleider **Frans Galama** (1.14.115/126) trekt een bosje gifkruid uit de grond

Vitens trekt gifkruid uit grond waterwinstation

Door Saskia van Westhreenen

SPANNENBURG - Waterbedrijf

Vitens is gisteren begonnen met het verwijderen van het giftige jacobskruiskruid uit zijn waterwingebied bij Spannenburg. Als paarden te veel van het kruid binnenkrijgen, kunnen ze doodgaan.

Twee maaiers van loonbedrijf Rijpma trekken de bloemen met de hand uit de grond. Het waterwingebied is 18 hectare groot. De bloemen staan vooral rond de waterputten. De maaiers zijn vermoedelijk de hele week nog bezig.

Ecoloog Melchior van Tweel van Vitens is speciaal naar Spannenburg afgereisd om het opgeschoten kruid te bekijken. Vitens wil zich als een goede buur gedragen, zegt hij. Daarom wordt er opgetreden tegen de plant.

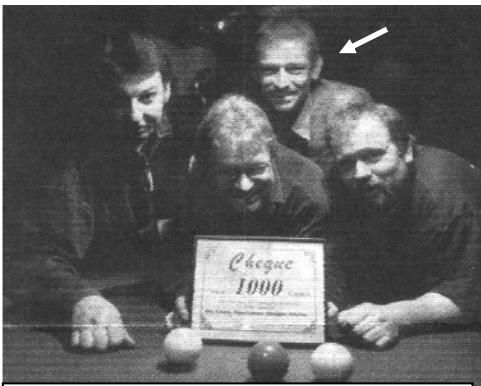
Dieren komen pas in problemen als hooi meer dan 1 procent van het giftige kruid bevat. In het waterwingebied bij Spannenburg wordt dat percentage niet gehaald. Het verwijderen van de planten moet ervoor zorgen dat die zich minder snel verspreiden. Voorheen werd het maaisel als hooi verkocht. Het wordt nu gecomposteerd. Tijdens dat proces worden de gifstoffen afgebroken.

Het hele gebied kaal maaien was geen optie, aldus Van Tweel. Er groeien zeldzame, zelfs bedreigde planten als

de grote pimpernel en de wilde marjolein. Maaien zou de hele vegetatie verstoren. „Het zit hier barstensvol insecten. Bruine sprinkhanen, muizen, noem maar op." Twee keer wordt de ecooloog tot bloedens toe gestoken door een goudoogdaas. „Kijk eens. Een prachtig diertje."

Het jacobskruiskruid kwam in het nieuws nadat paardenliefhebbers aan de bel hadden getrokken. Ze zijn bang voor een vergiftiging van paarden. Het kruid is rond Spannenburg terechtgekomen, omdat daar rond 1985 allerlei bloemenzaden zijn gestrooid om een kleurrijke vegetatie te krijgen. Volgens ecooloog Van Tweel wordt het giftige kruid echter vaak verward met het sint-janskruid, dat niet giftig is. De bloembladjes van het onschuldige sint-janskruid zijn groter, het blad is minder diep ingesneden. De maaiers zijn vooraf goed geïnstrueerd. „Maar ik lig er niet wakker van als ze er per ongeluk een verkeerde uittrekken."

Bron: Leeuwarder Courant 11 augustus 2004 ●

Hans Paul Galema (1.13.24, nr4/51) met de biljartclub voor een goed doel geld bijeen brengen

Boerendarts nieuwe nationale sport?

Ja hoor, hij heeft het weer geflikt, de kampioen van 2000 heeft opnieuw gewonnen, Minne Galama (1.14.122/132) is de beste boerendarter van Groningen! Zijn prijs is een gouden hooivork, waarvan hij er inmiddels twee van in zijn huis heeft hangen. Zaterdag werd in Lewenborg het Open Groninger Kampioenschap Boerendarts gehouden, als onderdeel van de Startmanifestatie in de wijk. Op de geitenboerderij Wegafarm van de familie Galama wordt deze sport elk jaar op het hoogste niveau beoefend. „Het begon in 2000 eigenlijk met een geintje”, vertelt Minne, „toen het tienjarig bestaan van Kardinges gevierd werd. Maar het was zo’n succes dat we ermee doorgegaan zijn. We zijn er zelfs mee op TV geweest, in Kopspijkers”.

Bij het boerendarts worden drie hooivorken in een hooibaal gegooid, waarbij de middelste ring tien punten oplevert en verder naar buiten negen tot en met een punt. De middelste tand van de hooivork telt daarbij. Het klinkt simpel, maar niet alle deelnemers kregen de hooivorken in de hooibalen. Het verschil in niveau was ook wel duidelijk te zien, en ook de techniek is bij de verschillende spelers wisselend. Sommigen zweren bij onderhands, maar het lijkt toch zo te zijn dat bovenhands de beste methode is. En wat is het geheim van Minne Galama? „Ja het is wel handig als je een beetje kan gooien”, zegt hij eenvoudig. Maar de manier waarop zijn hooivorken zwierig door de lucht zwaaiden, verradt toch wel wat oefening.

bron: De krant van Groningen, 15-9-2004 ●

Reunie 2004

meer foto's op

www.galama.nl

Kampioen Minne Galama toont zijn prachtige bovenhandse techniek

Het winkeltje

De **nummers bij de vermelde personen** in deze krant verwijzen naar de nummers met paginanummers uit het Gala/ema boek dat in 1999 is verschenen. Dit boek is verkrijgbaar bij de redactie en kost € 45, exclusief € 5 portokosten.

Meer informatie over (familie)geschiedenis vindt u op internet, o.a. op www.tresoar.nl. Er staan vooral ook meer foto's over Galamadammen, maar ook vele andere zaken. En natuurlijk onze eigen website te vinden via www.galama.nl.

Verder verkrijgbaar:

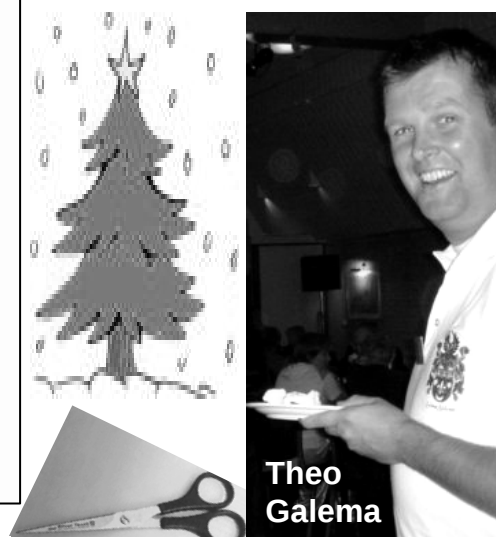
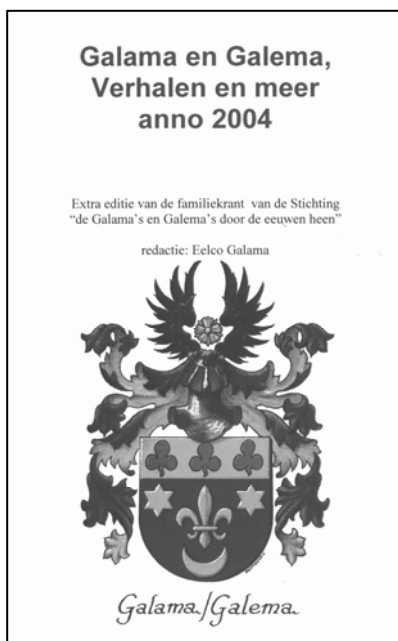
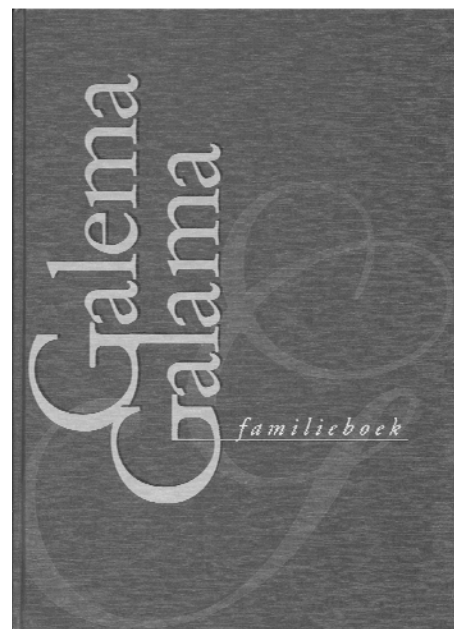
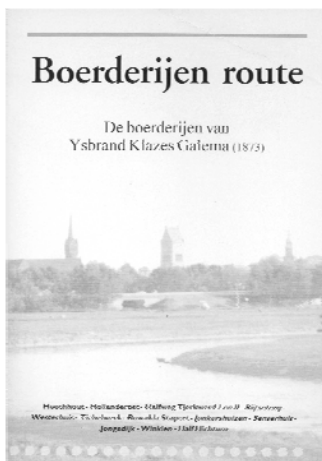
De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; formaat A5, gedrukt; € 3,50

Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, formaat A4; € 3,50

Familiewapen, gedrukt formaat A5 vouwfolder, in kleur en met uitleg; € 3,50

Galama en Galema, Verhalen en meer anno 2004, uitgegeven tijdens de reünie september 2004, formaat A4, 40 pagina's; € 6,50

Bovenstaande artikelen (prijzen incl. verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden.

Theo Galema

Eventuele adreswijzigingen opsturen naar Theo Galema, Sylroede 22, 8765LW Tjerkwerd, tel. 0515-579338

Naam:

Adres oud: adres nieuw:

Pc+woonplaats oud: Idem nieuw:

Opmerkingen:

.....

.....